

Sprawa C-57/21

Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości

Data wpływu:

1 lutego 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Nejvyšší soud (Republika Czeska)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

16 grudnia 2020 r.

Powódka:

RegioJet a.s.

Pozwana:

České dráhy, a.s.

przy udziale:

Česká republika – Ministerstvo dopravy

Przedmiot postępowania głównego

Wniosek o ujawnienie niektórych dokumentów znajdujących się w dyspozycji pozwanej i ministerstwa transportu w ramach postępowania o naprawienie domniemanej szkody, którą poniosła powódka wskutek nadużycia przez pozwaną pozycji dominującej

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Wykładnia dyrektywy 2014/104/UE

Artykuł 267 TFUE

Pytania prejudycjalne

1. Czy zgodny z wykładnią art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (zwanej dalej „dyrektywą”), jest sposób postępowania polegający na tym, że sąd rozstrzyga o nakazaniu ujawnienia dowodów, mimo iż jednocześnie Komisja prowadzi postępowanie w celu wydania decyzji na mocy rozdziału III rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (zwanego dalej „rozporządzeniem”), w wyniku czego sąd na tej podstawie zawiesza postępowanie o naprawienie szkody wywołanej wskutek naruszenia przepisów prawa konkurencji?

2. Czy wykładnia art. 6 ust. 5 lit. a) i art. 6 ust. 9 dyrektywy sprzeciwia się takiej regulacji krajowej, która ogranicza ujawnienie wszystkich informacji, które zostały przedłożone w ramach postępowania na żądanie organu ochrony konkurencji, a to również wtedy, jeżeli chodzi o informacje, które uczestnik postępowania ma obowiązek wytwarzać i przechowywać (lub je wytwarza i przechowuje) na podstawie innych przepisów prawa, niezależnie od postępowania o naruszenie prawa konkurencji?

3. Czy za zakończenie postępowania w inny sposób w rozumieniu art. 6 ust. 5 dyrektywy można uważać również sytuację, w której krajowy organ ochrony konkurencji zawiesił postępowanie, gdy tylko Komisja wszczęła postępowanie celem wydania decyzji na mocy rozdziału III rozporządzenia?

4. Czy przy uwzględnieniu funkcji i celów dyrektywy pozostaje w zgodzie z art. 5 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 5 dyrektywy taki sposób postępowania sądu krajowego, że stosuje on regulację krajową transponującą art. 6 ust. 7 dyrektywy przez analogię do takich kategorii informacji, jak informacje, o których mowa w art. 6 ust. 5 dyrektywy, a więc zdecyduje o ujawnieniu dowodów, z zastrzeżeniem, że kwestią tego, czy środki dowodowe obejmują informacje, które osoba fizyczna lub prawna przygotowała specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji (w rozumieniu art. 6 ust. 5 [lit. a]) dyrektywy), sąd będzie się zajmować dopiero po ujawnieniu mu tych dowodów?

5. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie – czy art. 5 ust. 4 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zastosowane przez sąd skuteczne środki ochrony informacji poufnych mogą prowadzić do wyłączenia dostępu powoda lub innych uczestników postępowania i ich pełnomocników do ujawnionych dowodów, zanim sąd ostatecznie rozstrzygnie, czy ujawnione dowody lub niektóre z nich mieszczą się w kategorii dowodów zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy?

Powołane przepisy prawa Unii

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE, art. 2 pkt 17, art. 5 ust. 1 i 4, art. 6 ust. 5, 7 i 9; motywy 25, 27 i 28

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003

Powołane przepisy prawa krajowego

Zákon č. 262/2017 Sb., o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže (ustawa nr 262/2017 odszkodowaniu z tytułu naruszenia konkurencji, zwana dalej „ustawą nr 262/2017”), § 2 ust. 2 i §§ 10–18

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (ustawa nr 143/2001 o ochronie konkurencji, zwana dalej „ustawą nr 143/2001”), § 11 ust. 1, § 21ca ust. 2

Zwięzły opis stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 W niniejszej sprawie powódka dochodzi od pozwanej naprawienia szkody, którą miała ponieść w wyniku nadużycia [przez pozwaną] pozycji dominującej. Pytania prejudycjalne powstały w ramach postępowania w przedmiocie skargi kasacyjnej, którą pozwana zaskarżyła orzeczenia sądów niższej instancji w przedmiocie wniosku powódki z dnia 11 października 2017 r. o ujawnienie dokumentów zgodnie z § 10 i nast. oraz § 18 ustawy nr 262/2017.
- 2 W wyżej wspomnianym wniosku powódka domaga się ujawnienia na potrzeby postępowania prowadzonego przed Městský soud v Praze (sądem miejskim w Pradze, Republika Czeska, zwanym dalej „sądem pierwszej instancji”), po pierwsze, dokumentów, które jej zdaniem znajdują się w dyspozycji pozwanej, między innymi szczegółowych wykazów i sprawozdań dotyczących publicznego transportu kolejowego, a więc dokumentów rachunkowych dotyczących komercyjnego obszaru działalności pozwanej, a po drugie, dokumentów znajdujących się w dyspozycji Ministerstvo dopravy České republiky (ministerstwa transportu Republiki Czeskiej, Republika Czeska).
- 3 Postanowieniem z dnia 14 marca 2018 r. sąd pierwszej instancji nakazał pozwanej ujawnienie dowodów poprzez dołączenie do akt sprawy zbioru dokumentów, które zawierały nie tylko informacje przygotowane przez pozwaną specjalnie na potrzeby postępowania przed Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (urzędem ochrony konkurencji, Republika Czeska, zwanym dalej „Urzędem”), ale również informacje, które są obowiązkowo tworzone i przechowywane niezależnie od tego postępowania, np. szczegółowe wykazy dotyczące połączeń kolejowych, kwartalne sprawozdania dotyczące publicznego transportu kolejowego lub wykaz obsługiwanych przez pozwaną połączeń komercyjnych.

- 4 W pozostałym zakresie sąd pierwszej instancji oddalił wniosek powódki o ujawnienie dokumentów rachunkowych dotyczących komercyjnego obszaru działalności pozwanej oraz wniosek o ujawnienie protokołów z posiedzeń zarządu pozwanej w okresie od września do października 2011 r. i nakazał Republice Czeskiej – Ministerstvo dopravy (ministerstwu transportu) dostarczenie dalszych danych statystycznych i informacji.
- 5 Odnosząc się do wniosku o ujawnienie dowodów Urząd wskazał, że w dniu 25 stycznia 2012 r. wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie pozwanej w związku z możliwym naruszeniem § 11 ust. 1 ustawy nr 143/2001. Odnosząc się do samego ujawnienia żądanych dokumentów Urząd wskazał, że zgodnie z § 21ca ust. 2 ustawy nr 143/2001 dokumenty i informacje, które zostały przygotowane i przedłożone na potrzeby toczącego się postępowania administracyjnego w sprawie z zakresu ochrony konkurencji lub wykonywania przez Urząd nadzoru zgodnie z § 20 ust. 1 ustawy nr 143/2001, a także dokumenty i informacje przygotowane przez Urząd w tych celach, mogą być ujawniane organom władzy publicznej dopiero po zakończeniu postępowania wyjaśniającego lub uprawomocnieniu się decyzji Urzędu o zakończeniu postępowania administracyjnego. Również pozostałe dokumenty żądane przez powódkę mieszczą się w kategorii tych, które stanowią kompletny zbiór dokumentów, a ich ujawnienie mogłoby doprowadzić do obniżenia poziomu skuteczności polityki ścigania naruszeń prawa konkurencji.
- 6 Ze stanowiska Urzędu wynika również, że postępowanie administracyjne prowadzone przez ten Urząd zostało zawieszono w dniu 14 listopada 2016 r., ponieważ w dniu 10 listopada 2016 r. Komisja wszczęła postępowanie zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 w sprawie AT.40156 – Czech Rail, które to postępowanie dotyczy tego samego stanu faktycznego, co prowadzone przez Urząd postępowanie administracyjne w sprawie pozwanej. W związku z tym Urząd nie podejmuje w postępowaniu administracyjnym żadnych czynności prowadzących do wydania decyzji w sprawie i generalnie nie posiada aktualnych i pełnych informacji ani o tym, jakie kroki podejmuje Komisja w ramach swojego postępowania, ani też o tym, jakie dokumenty Komisja w ramach tego postępowania zgromadziła.
- 7 W piśmie z dnia 26 lutego 2018 r. Komisja Europejska – Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji podkreśliła, że orzekając o ujawnieniu środków dowodowych w interesie ochrony uprawnionych interesów wszystkich uczestników postępowania i osób trzecich sąd powinien w szczególności stosować zasadę proporcjonalności i przyjmować środki ochrony takich informacji. Komisja zaleciła zawieszenie postępowania o odszkodowanie.
- 8 Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2018 r. sąd pierwszej instancji postanowił zawiesić postępowanie o odszkodowanie do czasu zakończenia postępowania antymonopolowego wszczętego przez Komisję w sprawie AT.40156 – Czech Rail.

- 9 Postanowieniem z dnia 29 listopada 2019 r. Vrchní soud v Praze (sąd apelacyjny w Pradze, Republika Czeska), działając jako sąd odwoławczy, utrzymał w mocy postanowienie sądu pierwszej instancji i w celu zapewnienia ochrony ujawnionych dowodów przyjął środki polegające na tym, że dowody te zostaną złożone do depozytu sądowego i będą ujawniane wyłącznie uczestnikom [postępowania], ich pełnomocnikom i biegłym na podstawie pisemnego wniosku z uzasadnieniem, po uprzednim wyrażeniu zgody przez sędziego. Postanowienie sądu odwoławczego zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez pozwaną.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 10 Rozpoznając skargę kasacyjną sąd kasacyjny uznał, że na potrzeby wydania w sprawie orzeczenia konieczne jest rozstrzygnięcie następujących zagadnień: (i.) Czy w okresie zawieszenia postępowania sąd może wydawać postanowienia, tj. w tej konkretnej sprawie postanowienie o ujawnieniu środków dowodowych? (ii.) Czy sąd może postąpić w ten sposób, że nakaze pozwanej ujawnić informacje poufne zgodnie z § 2 ust. 2 lit. c) ustawy nr 262/2017 przed zakończeniem postępowania administracyjnego, z tym zastrzeżeniem, że dopiero następnie po ujawnieniu dokumentów przez pozwaną sąd pierwszej instancji oceni, czy faktycznie chodzi o informacje w rozumieniu § 2 ust. 2 lit. c) ustawy nr 262/2017 i ewentualnie nie udostępni ich wnioskodawcy? (iii.) Czy z uwagi na zakres wyszczególnionej tam kategorii informacji § 2 ust. 2 lit. c) ustawy nr 262/2017 jest sprzeczny z dyrektywą? (iv.) Czy prawidłowe było postępowanie sądów krajowych polegające na tym, że nakazały one ujawnienie konkretnych dowodów i przyjęły środki ich ochrony? Rozstrzygnięcie tych zagadnień wymaga przy tym zastosowania przepisów prawa krajowego transponujących wymogi dyrektywy i w związku z tym konieczne jest udzielenie odpowiedzi na pytania prejudycjalne dotyczące jej wykładni.

W przedmiocie pytania pierwszego

- 11 W art. 5 ust. 1 dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by w postępowaniu o odszkodowanie sądy miały możliwość nakazać pozwanemu lub osobie trzeciej ujawnienie istotnych dowodów, które znajdują się w ich dyspozycji.
- 12 Jednocześnie jednak zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, by naruszenie prawa konkurencji stwierdzone w ostatecznym rozstrzygnięciu krajowego organu ochrony konkurencji lub sądu odwoławczego było uznawane za dowiedzione w sposób niezbity do celów powództwa o odszkodowanie wytaczanego przed ich sąd krajowy na mocy art. 101 lub 102 TFUE lub na mocy krajowego prawa konkurencji.
- 13 Zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia wszczęcie przez Komisję postępowania w celu przyjęcia decyzji na mocy rozdziału III pozbawia organy ochrony

konkurencji państw członkowskich ich kompetencji w zakresie stosowania art. 81 i 82 Traktatu.

- 14 W związku z tym § 27 ust. 1 ustawy nr 262/2017 stanowi, że w postępowaniu o odszkodowanie sąd jest związany orzeczeniem innego sądu, Urzędu i Komisji co do tego, że doszło do ograniczenia konkurencji i kto jest jego sprawcą.
- 15 Z tego powodu postępowanie w niniejszej sprawie zostało zawieszono do czasu zakończenia postępowania antymonopolowego prowadzonego przez Komisję w sprawie AT.40156 – Czech Rail.
- 16 Brzmienie art. 5 ust. 1 dyrektywy dopuszcza zatem co do zasady dwa możliwe wyniki wykładni wzajemnej relacji między sądowym postępowaniem o odszkodowanie (z jednej strony) a postanowieniem o obowiązku ujawnienia dowodów (z drugiej strony).
- 17 Zgodnie z pierwszym możliwym wynikiem wykładni postanowienie nakazujące ujawnienie dowodów mogłoby być traktowane jako część samego postępowania dowodowego w sądowym postępowaniu o odszkodowanie, a zatem w przypadku zawieszenia tego postępowania sądowego nie można byłoby wydać postanowienia nakazującego ujawnienie dowodów.
- 18 W przypadku drugiego możliwego wyniku wykładni można byłoby uznać postanowienie nakazujące ujawnienie dowodów za szczególną postać odrębnego postępowania (ewentualnie odrębnego środka) *sui generis*, które nie jest bezpośrednio związane z przebiegiem postępowania dowodowego w sądowym postępowaniu o odszkodowanie, a zatem można byłoby wydać postanowienie nakazujące ujawnienie dowodów także w razie zawieszenia sądowego postępowania o odszkodowanie.
- 19 Istota pytania polega zatem na tym, czy trwanie postępowania przed Komisją na mocy rozdziału III rozporządzenia i związane z tym zawieszenie sądowego postępowania o odszkodowanie stoi na przeszkodzie wydaniu postanowienia nakazującego ujawnienie dowodów zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy.

W przedmiocie pytania drugiego

- 20 Artykuł 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy przewiduje specjalny system ujawniania środków dowodowych, które zawierają „informacje przygotowane przez osobę fizyczną lub prawną specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji”.
- 21 Transpozycja przywołanej zasady została dokonana na mocy § 16 ust. 3 (§ 15 ust. 4) w związku z § 2 ust. 2 lit. c) ustawy nr 262/2017, zgodnie z którym za informacje poufne chronione obowiązkiem zachowania tajemnicy uważa się (m.in.) dokumenty i informacje, które zostały przedłożone specjalnie na potrzeby postępowania administracyjnego lub wykonywania nadzoru przez organ ochrony konkurencji.

- 22 Wykładnia językowa transponowanej zasady prowadzi do wniosku, że zgodnie z ustawą nr 262/2017 ograniczenie ujawnienia dowodów na czas, w którym trwa postępowanie przed organem ochrony konkurencji, dotyczy informacji, które zostały przedłożone organowi ochrony konkurencji.
- 23 Jednakże wykładnia językowa tej samej zasady wyrażonej w dyrektywie prowadzi do wniosku, że ochrona ta jest przyznawana wyłącznie w odniesieniu do informacji przygotowanych specjalnie na potrzeby postępowania, a więc nie wszystkich informacji przedłożonych w tym celu.
- 24 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sformułowania użytego w jednej z wersji językowych przepisu prawa Unii nie można traktować jako jedynej podstawy jego wykładni lub przyznawać mu w tym zakresie pierwszeństwa względem innych wersji językowych. Przepisy Unii należy bowiem interpretować i stosować w sposób jednolity w świetle wersji sporządzonych we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej (wyrok z dnia 6 czerwca 2018 r., Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, pkt 20).
- 25 Należy zatem wskazać, że podobny sens wynika z angielskiej wersji art. 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy, która w istotnym tu zakresie stanowi: „Information (...) prepared (...) specifically for the proceedings (...)”, jak również wersji niemieckiej, która stanowi: „Informationen, die (...) für das (...) Verfahren erstellt wurden”, czy też wersji słowackiej: „informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania (...)”.
- 26 Istota drugiego pytania dotyczy tego, czy art. 6 ust. 5 lit. a) i art. 6 ust. 9 dyrektywy muszą być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one przyjęciu takich przepisów prawa krajowego, które rozszerzają zakres informacji wyłączonych spod ujawnienia na czas trwania postępowania przed organem ochrony konkurencji.
- 27 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa Unii należy brać pod uwagę nie tylko jego brzmienie, ale również jego kontekst oraz cele, jakim służy regulacja prawna, której dany przepis jest częścią. Geneza przepisu prawa Unii również może dostarczyć informacji istotnych dla jego wykładni (zob. np. wyrok z dnia 3 października 2013 r., Inuit Tapiriit Kanatami i in./Parlament i Rada, C-583/11, EU:C:2013:625).
- 28 Zagadnienie zakresu ujawnianych informacji opiera się na wyważeniu interesów, które w danej sytuacji stoją ze sobą w sprzeczności, a więc interesów, za którymi przemawia ujawnienie danych dokumentów, oraz interesów zagrożonych ujawnieniem (wyroki: z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawach połączonych LPN i Finlandia/Komisja, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, pkt 42; z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, pkt 63). Przy tym z jednej strony chodzi tu o interes w postaci wsparcia dochodzenia roszczeń na drodze prywatnoprawnej oraz dostępu do istotnych dokumentów. Z drugiej zaś

strony chodzi o interes w postaci skutecznego egzekwowania prawa konkurencji na drodze publicznoprawnej.

- 29 Za wykładnią przyjmującą zawężające rozumienie zakresu informacji, których ujawnienie ma być wyłączone w toku postępowania przed organem ochrony konkurencji, przemawiają główne cele dyrektywy, do których należy ułatwienie dostępu do realizacji prawa do naprawienia szkody powstałej wskutek zachowania antykonkurencyjnego.
- 30 Taki wniosek znajduje potwierdzenie również w art. 2 pkt 17 dyrektywy, w myśl którego wcześniej istniejąca informacja oznacza dowód istniejący niezależnie od postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji, bez względu na to, czy taka informacja znajduje się w aktach organu ochrony konkurencji.
- 31 Odpowiada temu art. 6 ust. 9 dyrektywy, zgodnie z którym ujawnienia dowodów, które znajdują się w aktach organu ochrony konkurencji i które nie należą do żadnej z wymienionych w tym artykule kategorii, można nakazać w każdym czasie postępowania o odszkodowanie [bez uszczerbku dla tego artykułu – brak tego dodatku w polskiej wersji językowej przepisu].
- 32 Sąd odsyłający uważa jednak w tym względzie, że dowody służące do wykazania „wcześniej istniejących informacji” w rozumieniu art. 2 pkt 17 dyrektywy nie mogą być objęte szczególnym reżimem środków dowodowych zawierających „informacje przygotowane przez osobę fizyczną lub prawną specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji” w rozumieniu art. 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy, a to także wtedy, gdy znajdują się w aktach organu ochrony konkurencji. Takie istniejące informacje mogą zostać ujawnione w dowolnym momencie, tj. także w trakcie trwania postępowania przed organem ochrony konkurencji, przy czym ich ujawnienie powinno być proporcjonalne w rozumieniu art. 5 ust. 3 dyrektywy (§ 10 ust. 1 ustawy nr 262/2017). Dotyczy to również informacji znajdujących się w aktach organu ochrony konkurencji.
- 33 Wniosek ten znajduje potwierdzenie w treści motywu 25 dyrektywy, zgodnie z którym informacje przygotowane przez stronę takich postępowań można ujawniać w postępowaniach o odszkodowanie dopiero po zakończeniu postępowania przez organ ochrony konkurencji, np. poprzez wydanie decyzji na mocy art. 5 lub rozdziału III rozporządzenia.
- 34 Podobnie zgodnie z motywem 27 dyrektywy przewidziane w niej przepisy o ujawnieniu dokumentów innych niż oświadczenia przedsiębiorców w ramach programu łagodzenia kar i propozycje ugodowe zapewniają osobom poszkodowanym wystarczająco dużo innych możliwości uzyskania dostępu do istotnych dowodów niezbędnych im do przygotowania powództwa o odszkodowanie. Również zgodnie z motywem 28 dyrektywy sądy krajowe powinny mieć możliwość nakazania ujawnienia już istniejących dowodów, w dowolnym momencie w czasie trwania postępowania.

- 35 Na tej podstawie można wnioskować, że zakres informacji w rozumieniu art. 6 ust. 5 dyrektywy [§ 2 ust. 2 lit. c) ustawy nr 262/2017] należy interpretować jako odstępstwo od zasady ujawniania informacji, które jako takie powinno podlegać ścisłej wykładni (wyroki: z dnia 17 października 2013 r., Rada/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, pkt 30; z dnia 3 lipca 2014 r., Rada/in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, pkt 48).

W przedmiocie pytania trzeciego

- 36 Zgodnie z § 15 ust. 4 i § 16 ust. 3 ustawy nr 262/2017 dokumenty zawierające informacje poufne w rozumieniu § 2 ust. 2 lit. c) tej ustawy można ujawnić dopiero po zakończeniu postępowania wyjaśniającego albo uprawomocnieniu się decyzji organu ochrony konkurencji o zakończeniu postępowania administracyjnego.
- 37 Chodzi tu o transpozycję art. 6 ust. 5 [lit. a)] dyrektywy, zgodnie z którym sądy krajowe mogą nakazać ujawnienie informacji przygotowanych przez osobę fizyczną lub prawną specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji wyłącznie po zakończeniu postępowania przez organ ochrony konkurencji w drodze wydania decyzji lub w inny sposób.
- 38 Zgodnie z motywem 25 dyrektywy organ ochrony konkurencji może zakończyć postępowanie przez wydanie decyzji na mocy art. 5 lub rozdziału III rozporządzenia, z wyjątkiem decyzji w sprawie środków tymczasowych.
- 39 Przedłożone pytanie wymaga w istocie dokonania oceny tego, czy za zakończenie postępowania w inny sposób w rozumieniu art. 6 ust. 5 dyrektywy można uznać również sytuację, w której krajowy organ ochrony konkurencji zawiesił postępowanie, ponieważ zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia został pozbawiony kompetencji w zakresie stosowania art. 101 i 102 TFUE, albowiem Komisja wszczęła postępowanie w celu wydania decyzji na mocy rozdziału III rozporządzenia. Jeżeli zaś odpowiedź byłaby twierdząca, to czy informacje, o których mowa w art. 6 ust. 5 [lit. a)] dyrektywy, które zostały przygotowane na potrzeby postępowania prowadzonego przez krajowy organ ochrony konkurencji, są chronione także w trakcie postępowania przed Komisją.

W przedmiocie pytania czwartego

- 40 Dyrektywa zakłada w art. 6 ust. 7 wprowadzenie szczególnego reżimu weryfikacji, czy dowody, ujawnienia których dotyczy żądanie, obejmują oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar oraz propozycje ugodowe (art. 6 ust. 6 dyrektywy).
- 41 Zgodnie z tą wynikającą z dyrektywy zasadą powód może więc domagać się udzielenia sądowi dostępu do określonych kategorii wyłączonych [spod ujawnienia] dowodów, a to w celu zweryfikowania, czy zawarte w nich informacje mieszczą się w danej kategorii wyłączonych dowodów.

- 42 Zasada ta została transponowana do § 15 ust. 1–3 ustawy nr 262/2017.
- 43 W przypadku kategorii dowodów, o której mowa w art. 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy, dyrektywa ta nie ustanawia jednak szczególnej procedury weryfikacji przez sąd, czy dowody, ujawnienia których dotyczy wnioski, zawierają informacje przygotowane przez osobę fizyczną lub prawną specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji, czy też nie.
- 44 Jeżeli więc osoba zobowiązana do ujawnienia dowodów powołuje się na wyłączenie na podstawie art. 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy [odpowiednio § 2 ust. 2 lit. c) ustawy nr 262/2017] i odmawia ujawnienia tych informacji w czasie trwania postępowania przed organem ochrony konkurencji, to sąd nie dysponuje środkiem pozwalającym na ocenę, czy żądane dowody zawierają informacje przygotowane przez osobę fizyczną lub prawną specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji, czy też nie.
- 45 Istota tego pytania polega zatem na tym, czy sąd może domagać się od zobowiązanego przedłożenia dowodu w celu weryfikacji, czy dowód ten zawiera informacje przygotowane przez osobę fizyczną lub prawną specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez organ ochrony konkurencji w rozumieniu art. 6 ust. 5 lit. a) dyrektywy.

W przedmiocie pytania piątego

- 46 Zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, by nakazując ujawnienie informacji poufnych sądy krajowe dysponowały skutecznymi środkami ochrony takich informacji.
- 47 Niewątpliwie informacje ujawnione przez pozwanego (lub osobę trzecią) mogą, w zależności od konkretnych okoliczności, mieć na tyle poufny charakter, że w interesie pozwanego leży wyłączenie lub ograniczenie dostępu do tych informacji przez osoby trzecie, ale także powoda lub innych uczestników postępowania lub ich pełnomocników. Zresztą również w motywie 23 dyrektywy zwraca się uwagę na powiązaną z powyższym problematykę poszukiwań o charakterze rozpoznawczym.
- 48 Jednocześnie jednak jednym z podstawowych praw procesowych uczestników postępowania wynikających z krajowej regulacji postępowania cywilnego jest prawo wglądu do akt sądowych oraz sporządzania z nich odpisów i kopii. Jest to przejaw ogólnie rozumianego prawa do sprawiedliwego procesu sądowego (zob. także art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), którego elementem zasadniczo jest również prawo uczestnika postępowania cywilnego do dostępu do informacji o postępowaniu, które jest przeciwko niemu prowadzone.
- 49 Istota tego pytania sprowadza się zatem do dokonania wykładni kolizji wskazanych wyżej przeciwstawnych interesów, a mianowicie interesu powoda w zabezpieczeniu dowodów niezbędnych do dochodzenia jego prawa

w postępowaniu sądowym o naprawienie szkody spowodowanej naruszeniem przepisów prawa konkurencji, w tym związanego z tym prawem powoda do wglądu do akt sądowych i posiadania dostępu do informacji o toczącym się postępowaniu, z interesem pozwanego (lub osoby trzeciej) w zachowaniu w poufności ujawnianych informacji, a to także (przynajmniej przez pewien okres) wobec samego powoda.

DOKUMENT ROBOCZY